

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quod non est dictum illud per causam Deus charitas est: sicut illud, Tu es
patientia mea, & spes mea. E

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

tas, quæ dicitur & Deus & ex Deo? Ita enim ait
 Ioan. Dilectio ex Deo est. Et paulo post: Deus dile-
 ctio est. vbi manifestat se eam dilectionem dixisse Deum,
 quam dixit ex Deo. Deus ergo ex Deo est dilectio.
 Itē in eodem: Ioannes volens de hac re apertius
 loqui: In hoc, inquit, cognoscim⁹ quia in ipso ma-
 nemus, & ipse in nobis. quia de spiritu suo dedit
 nobis. Spirit⁹ itaq; S. de quo dedit nobis, facit nos
 in Deo manere, & ipsum in nobis: hoc autem facit
 dilectio. Ipse est ergo Deus dilectio. Ipse igitur si-
 gnificatur vbi legitur, Deus dilectio est: Ex his er-
 go apparet, quod spiritus sanctus charitas est.

*Quod non est dictum per causam illud: Deus charitas est:
 sicut illud, tu es patientia mea, & spes mea.* E

SED ne forte aliquis dicat illud esse dictum per
 expressionem causæ, Deus charitas est, eo scilicet
 quod charitas sit ex Deo, & non sit ipse Deus: sicut
 dicitur, Deus nostra patientia est, & spes, & non
 quod ipse sit ista, sed quia ista ex Deo sunt: occur-
 rit Aug. ostendens hoc non esse dictum per causam,
 sicut illa in xv. lib. de Trinit. dicens. Non dicturi
 sumus charitatem non propterea esse dictam Deum,
 quod ipsa charitas sit vlla substantia quæ Dei di-
 gna sit nomine, sed quod bonum sit Dei: sicut di-
 ctum est Deo: Tu es patientia mea. Non vtiq; ideo
 dictum est, tu es patientia mea, quæ Dei substantia est no-
 stra patientia, sed quia ab ipso nobis, est.
 Vnde alibi: Ab ipso est patientia mea. Hunc enim
 sensum facile refellit scripturarum ipsa locutio.
 Tale est enim: Tu es patientia mea: quale est: Do-
 mine spes mea, & Deus meus misericordia mea:
 & multa similia. Non est autē dictum, Domine cha-
 ritas mea, aut tu es charitas mea, aut Deus chari-
 tas mea, sed ita dictum est: Deus charitas est, sicut
 dictum. Deus spiritus est. Hoc qui non discernit
 intellectum à Domino, non expositionem querat
 à nobis. Non. apertius quicquā possum⁹ dicere,
 Deus

1. Ioan. 4.
 ad finem c.
 17. eiusdem
 lib. 15. de
 Trin.

Eodem cap.
 17. paulo
 inferius.

Ad princi-
 pium ca. 17.

Psalm. 71

Deus ergo charitas est. Ex prædictis clarescit, quod Spiritus S. charitas est, qua diligimus Deum & proximum, unde facilius est nobis ostendere quomodo Spiritus sanctus mittatur vel detur nobis.

Quomodo Spiritus sanctus mittatur vel detur nobis.

In fine c. 17.

TVNC n. mitti vel dari dicitur, cum ita nobis est, ut faciat nos diligere Deum & proximum: per quod manemus in Deo, & Deus in nobis. Unde Aug. hunc missionis modum insinuans in xv. li. de Trin. ait: Deus Spiritus S. qui procedit ex Deo, cum datus fuerit homini, accendit eum ad diligendum Deum & proximum, & ipse dilectio est. Non enim habet homo unde diligat Deum, nisi ex Deo. Ecce quomodo datur vel mittitur nobis Spiritus sanctus secundum quod dicitur datum, siue donum. Quod donum commendat Aug. explanans aperti⁹ quomodo detur, in eodem libr. Dilectio, inquit, Dei diffusa est in cordibus nostris, ut ait, Apostolus per Spiritum sanctum qui datus est nobis. Nullum est isto dono Dei excellentius. Solum est quod diuidit inter filios regni, & filios perditionis. Dantur & alia per Spiritum munera, sed sine charitate nihil prosunt: Nisi ergo tantum impartiatur cuiquam Spiritus S. ut eum Dei & proximi faciat amator, à sinistra non transfertur ad dexteram. Neque Spiritus S. proprie dicitur donum, nisi propter dilectionem; quam qui non habuerit, etsi loquatur omnibus linguis, & habuerit Prophetiam, & omnem scientiam & omnem fidem & distribuerit omnem substantiam suam, & tradiderit corpus suum ita ut ardeat, non ei prodest. Quantum ergo bonum est, sine quo ad æternam vitam neminem tanta bona perducunt. Ipsa vero dilectio vel charitas (nā vni⁹ rei nomen est utrumque;) perducit ad regnum. Dilectio ergo, quæ Deus est, & proprie ex Deo est, Spiritus S. est, per quem diffunditur in cordibus nostris Deus charitas, per quem

Cap. 18. lib. eiusdem. 15. de Trin. in principio.

Ibid. paulo inferius.